

Лица имъ румень ги облѣ,
И грждь съсь грждь се млада слѣ.
Ихаха! Ухаха!
Ухаха! Ихаха!
Овчарю ты пристана.

Ти толкова не ме мамѣ,
Азъ зная, всичкиѣ момѣ
Какъ страдатъ отъ измѣна.
Но той я гали съ сладка рѣчь,
А отъ липитѣ надалечъ;
Ихаха! Ухаха!
Ухаха! Ихаха!
Тазъ гула не прѣстана!

СТАРЕЦЪ.

О, докторе, добръ сторихте днесъ,
Че правитѣ ни тазъ висока честь;
Разхождате се веселѣ между насъ,
Макаръ да сте и ученъ-просвѣтенъ. —
Земете чаша пълна съ прѣсенъ квасъ,
Катъ скромнѣ даръ отъ тозъ народъ смиренъ;
Поднасямъ ви я и желая съ гласъ:
Не само жажда да ви угаси,
Щастливъ вамъ всѣка капка да е день,
И нека Богъ отъ злото ви спаси!

ФАУСТЪ.

Азъ зимамъ туй прѣкрасно питие,
Благодаря на васъ отъ всѣ сърдце!

СТАРЕЦЪ. (Натрунѣ се народъ наоколо).

И благородно е отъ вази, да!
Че идете при насъ въ тѣзъ свѣтли дни.